

**Stanowisko
Izby Gospodarki Elektronicznej do projektu ustawy
z dnia 11.05.2023 r. o zmianie ustawy o wymianie
informacji podatkowych z innymi państwami oraz
niektórych innych ustaw (nr UC 136)**

Sygnatura dokumentu: Nr UC 136

Warszawa, 2023-05-31

WSTĘP

W związku opublikowaniem nowego projektu ustawy z dnia 11 maja 2023 r. o zmianie ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw (zwanego dalej „**Projektem**”), mającego na celu implementację dyrektywy Rady (UE) 2021/514 z dnia 22 marca 2021 r. zmieniającej dyrektywę 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (Dz. Urz. UE L 104/1 z 25.03.2021 (nr UC 136) – (zwanej dalej „**Dyrektywą DAC7**”) Izba Gospodarki Elektronicznej (zwana dalej „**e-Izba**”) przedstawia swoje uwagi i stanowisko dotyczące oceny skutków zastosowaniu przepisów tego Projektu.

Celem implementowanej do krajowego porządku Dyrektywy DAC7 jest poprawienie współpracy krajów unijnych w opodatkowaniu handlu w sieci. Dyrektywa nakłada na operatorów platform cyfrowych obowiązek zebrania informacji o dochodach uzyskiwanych przez sprzedawców dokonujących sprzedaży towarów i niektórych usług (wynajmu nieruchomości, środków transportu oraz usług osobistych) za ich pośrednictwem oraz zebrania i zweryfikowania dodatkowych informacji podatkowych o tych sprzedawcach. Zgromadzone informacje zostaną następnie przekazane administracji podatkowej.

OCENA SKUTKÓW PRAWNYCH I UWAGI

Nowym obowiązkiem sprawozdawczym zostaną objęte dane dotyczące sprzedawców - użytkowników platform cyfrowych, w tym osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej (konsumentów). Z tego względu zdaniem e-Izby krajowe regulacje prawne implementujące przepisy Dyrektywy DAC7 powinny zostać tak sformułowane, **aby nie budziły wątpliwości co do podstawy prawnej, zakresu wymagalnych danych oraz obowiązków sprzedawców i operatorów platform**, a także co do zgodności z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych), zwanego dalej „**RODO**”.

Poniżej nasze uwagi i rekomendacje do poszczególnych przepisów Projektu.

Art. 1 pkt 23) Projektu - Dział IIIA Rozdział 1, art. 75a ust. 6

Treść przepisu: „Art. 75a ust. 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra listę państw i terytoriów, o których mowa w ust. 1 pkt 13 lit. b i c, i dokonuje jej bieżącej aktualizacji.”

Uwagi: Powyższy przepis ma istotny wpływ na realizację obowiązków sprawozdawczych przez platformy cyfrowe określając zakres danych sprzedawców posiadających rezydencję w jednym z państw wymienionych na liście. Sposób i miejsce publikacji listy państw terytoriów oraz aktualizacji tej listy w Biuletynie Informacji Publicznej budzi spore wątpliwości co do potencjalnych skutków takiej regulacji.

Przede wszystkim samo zamieszczanie listy państw i terytoriów de facto konstytuującej obowiązki operatorów platform wyłącznie na stronie internetowej urzędu budzi wątpliwości pod kątem należytej formy publikacji. Strony BIP urzędów nierzadko są mocno rozbudowane i odnalezienie na nich określonych informacji w rozsądnym czasie bywa utrudnione. Biorąc pod uwagę sankcje grożące operatorom za naruszenie przepisów w zakresie raportowania publikacja listy państw i terytoriów powinna następować w wyższym rangą publikatorze (np. jako obwieszczenie Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” lub nawet w formie rozporządzenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej).

Ponadto projektowany przepis nie wskazuje od którego momentu zaktualizowana lista jest wiążąca dla operatorów i na które ich obowiązki ma wpływ.

W pierwszej kolejności należy odrzucić stwierdzenie, że zaktualizowana lista wywiera skutek od dnia publikacji i wpływa ona na wszelkie obowiązki w zakresie gromadzenia, weryfikacji i raportowania informacji o sprzedawcach będących rezydentami państw i terytoriów znajdujących się na zaktualizowanej liście od momentu jej aktualizacji. Operatorzy platform potrzebują czasu na dostosowanie procesów zbierania i weryfikacji danych, przede wszystkim identyfikacji sprzedawców, których dotyczy aktualizacja listy, przygotowania i przekazania informacji o celach i zasadach zbierania danych, weryfikacji w odpowiednich bazach otrzymanych danych, wyjaśnienia wszystkich wątpliwości co do otrzymanych danych w tym interfejsów do gromadzenia danych sprzedawców. Konieczne jest także dostosowanie interfejsów użytkowników pod kątem listy państw, które nadają NIP sprzedawców.

Sami sprzedawcy, którzy posiadają rezydencję w państwie, które znalazłoby się w zaktualizowanej liście muszą mieć czas na przekazanie wymaganych informacji, i to w terminach przewidzianych w przepisach (zgodnie z art. 75o ust 3 i 4 Projektu, np. w terminie 60 dni od momentu przedstawienia żądania operatora podania wymaganych danych).

Należy wskazać, że “bieżąca” aktualizacja listy będzie się wiązać z dużą niepewnością co do zakresu obowiązków samych sprzedawców, jak i operatorów platform.

Rekomendacje:

Postulujemy przywrócenie treści z wcześniejszej wersji Projektu, która przewidywała ogłaszanie listy corocznie, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Publikacja taka powinna nastąpić w terminie do 30 września i wywierać skutki w postaci obowiązku gromadzenia danych, dochowania należytej staranności oraz raportowania danych począwszy od początku kolejnego okresu sprawozdawczego.

Art. 1 pkt 23) Projektu - Dział IIIA Rozdział 1, art. 75n

Treść przepisu: „Art. 75n ust. 1. Raportujący operator platformy uznaje sprzedawcę za rezydenta w państwie uczestniczącym, w którym znajduje się główny adres sprzedawcy.

2. Jeżeli NIP został wydany sprzedawcy w państwie uczestniczącym innym niż państwo głównego adresu, raportujący operator platformy uznaje sprzedawcę za rezydenta również tego innego państwa”.

Uwagi: Sposób ustalania rezydencji podatkowej sprzedawcy wynikający z treści przepisu może spowodować, że sprzedawca zostanie uznany za rezydenta podatkowego w państwie uczestniczącym innym niż państwo głównego adresu, które to państwo nadało mu numer NIP tylko na potrzeby rozliczenia VAT w danym kraju. Oznacza to, że operator platformy będzie musiał uznać za polskiego rezydenta każdego sprzedawcę mającego siedzibę poza UE (np. w Wielkiej Brytanii, czy w Chinach), zarejestrowanego dla celów VAT w Polsce.

Rekomendacje: Wskazane byłoby doprecyzowanie zasad określania państwa rezydencji podatkowej sprzedawców, którzy nie posiadają głównego adresu w państwie członkowskim UE, którym numer NIP nadano wyłącznie dla celów VAT przez odesłanie do przepisów ustawy o PIT/CIT i właściwej Umowy o Unikaniu Podwójnego Opodatkowania.

Art. 1 pkt 23) Projektu - Dział IIIA Rozdział 1, art. 75o ust. 1

Treść przepisu: „Art. 75o ust. 1. W celu gromadzenia informacji, o których mowa art. 75c pkt 3, 4, pkt 5 lit a-c oraz pkt 6 lit. a-c oraz e-f, raportujący operator platform jest obowiązany do wystąpienia do sprzedawcy o te informacje dotyczące tego sprzedawcy najpóźniej w dniu udostępnienia platformy temu sprzedawcy.”

Uwagi: Z treści powyższego przepisu wynika, że operator platformy jest zobowiązany do wystąpienia o podanie wymaganych danych do każdego sprzedawcy (zgodnie z definicją sprzedawcy z art. 75a pkt. 20 Projektu) – użytkownika, któremu udostępnił platformę, w tym użytkownika platformy posiadającego status „wyłączonego sprzedawcy” wskazanego w art. 75a pkt. 24 Projektu. Natomiast zgodnie z art. 75b ust. 1 Projektu, raportujący operatorzy przekazują Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej wyłącznie informacje o sprzedawcach podlegających raportowaniu. Definicja „sprzedawców podlegających raportowaniu”, o których mowa w art. 75a pkt.

21 Projektu, nie obejmuje „wyłączonych sprzedawców”, którzy nie przekroczyli liczby transakcji objętych obowiązkiem raportowania oraz limitu wynagrodzenia za dokonaną sprzedaż. W praktyce oznacza to, że **operatorzy platform internetowych będą zobowiązani gromadzić i weryfikować dane wszystkich swoich użytkowników**, w tym wrażliwe dane osobowe osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, który dokonali jednorazowej, drobnej transakcji sprzedaży towarów lub usług za pośrednictwem platformy, nawet jeżeli nie będą oni podlegali raportowaniu do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

e-Izba pragnie wskazać, że na etapie prekonsultacji i konsultacji Ministerstwo Finansów wielokrotnie deklarowało, że ustawa implementująca Dyrektywę DAC7 nie będzie wykraczać poza niezbędne minimum określone w tej Dyrektywie. **Dyrektywa DAC7 nakłada na operatorów platform obowiązek zbierania wyłącznie danych dotyczących transakcji dokonywanych przez sprzedawców niebędących wyłącznymi sprzedawcami, które to dane są niezbędne do wywiązania się operatorów platform z ich obowiązków sprawozdawczych na potrzeby podatku dochodowego.**

Tym samym w proponowanym brzmieniu art. 75o ust. 1 Projektu, zakres informacji zbieranych i weryfikowanych przez operatorów platform znacznie wykracza poza zakres danych podlegających raportowaniu do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej zgodnie z Projektem oraz danych wymaganych Dyrektywą DAC7. **W ocenie e-Izby taka treść regulacji jest sprzeczna z celem tej Dyrektywy, który zakłada, że obowiązki sprawozdawcze mają służyć przeciwdziałaniu unikaniu i uchylaniu się od opodatkowania w transakcji sprzedaży dokonywanych online.**

Podkreślenia wymaga, że tak określony zakres zbieranych informacji będzie także sprzeczny z RODO. Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. c RODO dane osobowe mogą być zbierane jedynie w zakresie adekwatnym, stosownym oraz ograniczonym jedynie do tego, co niezbędne dla celów, w których są przetwarzane. Wskazany przepis wyraża podstawową zasadę dotyczącą ochrony danych osobowych w postaci zasady minimalizacji danych. Znajduje ona swoje odbicie również w szczegółowych przepisach RODO. Jednym z nich jest art. 6 ust. 3 w zw. z art. 6 ust. 1 lit. c RODO. Przewidują one podstawę prawną dla przetwarzania w postaci niezbędności wykonywania operacji na danych osobowych w celu wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze. Przy czym, jednocześnie adresują względem ustawodawcy krajowego powinność, by zakres danych osobowych możliwych do przetwarzania dla potrzeb wypełnienia określonego obowiązku prawnego pozostawały proporcjonalne względem wyznaczonego celu. Oznacza to zatem, że skoro dla realizacji celów założonych w Dyrektywie DAC7 wystarczający jest węższy zakres zbieranych danych osobowych, to rozszerzenie w prawie krajowym tej powinności na dane osobowe sprzedawców nieobjętych regulacjami Dyrektywy DAC7 będzie stanowiło naruszenie wskazanych przepisów RODO. Prawo krajowe nałożyłoby bowiem

na operatorów platform obowiązek zbierania danych osobowych w zakresie nieproporcjonalnym względem celu, który mają realizować przyszłe przepisy przewidziane w Projekcie. W tym miejscu konieczne jest także zwrócenie uwagi na potrzebę wykonania przez Projektodawcę m.in. oceny skutków dla ochrony danych, na którą to konieczność trafnie zwracał uwagę Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych w swoim stanowisku.

Nadmienić także trzeba, że naruszenie wskazanych reguł RODO stanowi jednocześnie ingerencję w chronione art. 8 Europejskiej Karty Praw Podstawowych prawo do ochrony danych osobowych.

Niezależnie od przedstawionych zagadnień prawnych, rozszerzenie zakresu kategorii podmiotów, których dane osobowe miałyby być przetwarzane przez operatorów platform, będzie miało także swoje biznesowe konsekwencje. Artykuł 32 RODO wymaga od administratora wdrożenia adekwatnych środków technicznych i organizacyjnych, które mają stanowić środki ochrony danych osobowych. Taką adekwatność oceniać należy pod kątem sposobu i celu, w jakim dane osobowe są przetwarzane, ale też należy brać pod uwagę ryzyko związane z przetwarzaniem tych danych osobowych, które to ryzyko charakteryzować się może różnymi rozmiarami. Niewątpliwie szerszy zakres podmiotów, których dane miałyby być zbierane przez operatorów platform, spowoduje pojawienie się istotniejszych ryzyk związanych z przetwarzaniem danych (już z uwagi na wolumen przetwarzanych danych osobowych), a co za tym idzie zwiększy koszty stosownych zabezpieczeń technicznych i organizacyjnych nakierowanych na ograniczenie takich ryzyk. Będzie to koszt, który poniosą polscy przedsiębiorcy, a nie będą go musieli ponosić przedsiębiorcy nieobjęci zakresem zastosowania Projektu. W efekcie odbije się to negatywnie na pozycji konkurencyjnej polskich przedsiębiorców na jednolitym rynku unijnym.

Należy nadmienić, iż platformy handlowe mogą wybrać inny niż Polska kraj Unii Europejskiej jako państwo, w którym będą wypełniały obowiązki sprawozdawcze wynikające z Dyrektywy DAC7, do czego mają prawo zgodnie z art. 75t Projektu. W przeciwieństwie do Polski obowiązki sprawozdawcze przyjęte w systemach prawnych innych krajów członkowskich, np. Litwy, nie wykraczają poza niezbędne minimum z Dyrektywy DAC7 - zgodnie z naszą wiedzą w regulacjach litewskich jest wręcz zapis wskazujący, iż w przypadku odstępstw implementacji lokalnej od treści Dyrektywy DAC7, treść Dyrektywy DAC7 jest nadrzędna.

Z kolei jeżeli użytkownicy rodzimych platform internetowych, którzy nie posiadają statusu sprzedawcy podlegającego raportowaniu, zdecydują się na korzystanie z pośrednictwa platform cyfrowych z innych krajów, nie będą zobowiązani do podawania swoich wrażliwych danych w momencie udostępnienia im platformy (a dopiero po uzyskaniu statusu sprzedawcy podlegającego raportowaniu) i choćby tylko z tego względu mogą zrezygnować z usług platform raportujących w Polsce.

Rekomendacje: Przepisy art. 75o ust. 1 Projektu powinny przewidywać obowiązek zbierania i weryfikowania danych, o których mowa w art. 75c pkt 3, 4, pkt 5 lit a-c oraz pkt 6 lit. a-c oraz e-f Projektu, jedynie względem sprzedawców podlegających raportowaniu. Tym samym, do decyzji operatora platformy należałoby ustalenie momentu zbierania i weryfikowania ww. danych, np. dopiero po przekroczeniu limitów czynności lub kwoty wynagrodzenia przewidzianych w definicji wyłączonego sprzedawcy lub tuż przed przekroczeniem ww. limitów. Proponujemy zmianę treści przepisu na *„(...) raportujący operator platform jest obowiązany do wystąpienia do sprzedawcy **podlegającego raportowaniu** o te informacje dotyczące tego sprzedawcy”*

lub

*„(...) raportujący operator platform jest obowiązany do wystąpienia do sprzedawcy o te informacje dotyczące tego sprzedawcy najpóźniej w dniu **uzyskania przez tego sprzedawcę statusu sprzedawcy podlegającego raportowaniu.**”*

Art. 1 pkt 23) Projektu - Dział IIIA Rozdział 1, art. 75o ust. 4

Treść przepisu: *„Art. 75o ust. 4 Jeżeli sprzedawca, pomimo dwukrotnego ponowienia wystąpienia na podstawie ust. 3, nie przekazał raportującemu operatorowi platformy informacji w terminie 60 dni od pierwotnego wystąpienia, raportujący operator platformy jest obowiązany do:*

- 1) zablokowania możliwości wykonywania stosownej czynności przez tego sprzedawcę do czasu przekazania tych informacji przez sprzedawcę oraz*
- 2) wstrzymania wypłaty wynagrodzenia na rzecz sprzedawcy do czasu przekazania tych informacji przez sprzedawcę.*

Uwagi: Sankcje dla sprzedawców za nieprzekazanie wymaganych informacji operatorom platform są zbyt rygorystyczne względem sankcji przewidzianych w Dyrektywie DAC7. Dyrektywa w tym zakresie przewiduje alternatywę - tj. operator platformy może wybrać jedną z dwóch sankcji.

Rekomendacje: Usunięcie obowiązkowego zablokowania przez operatora platformy możliwości wykonywania stosownej czynności przez sprzedawcę oraz wstrzymania wypłaty wynagrodzenia na rzecz sprzedawcy do czasu uzyskania od niego wymaganych informacji, lub wyłączenie/złagodzenie/ograniczenie tego obowiązku, gdy nieprzekazanie danych nie było wynikiem celowego i zawinionego działania sprzedawcy.

Art. 1 pkt 23) Projektu - Dział IIIA Rozdział 1, art. 75zb ust. 1 oraz art. 75zb ust. 6

Treść przepisu: „Art. 75zb ust. 1. Z czynności kontrolnych sporządza się protokół kontroli. Kontrolowany, który nie zgadza się z ustaleniami kontroli zawartymi w protokole, może w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia przedstawić zastrzeżenia lub wyjaśnienia, wskazując równocześnie stosowne dowody.”

Uwagi: Zbyt krótki termin do wniesienia zastrzeżeń do protokołu kontroli, zwłaszcza mając na uwadze jak wiele danych będzie potencjalnie objętych tych protokołem i jak do wielu danych operator będzie musiał się ustosunkować.

Rekomendacje: Wydłużenie 14 dniowego terminu do wniesienia zastrzeżeń do protokołu kontroli co najmniej do 30 dni.

Treść przepisu: “Art. 75zb ust. 6. Termin, o którym mowa w ust. 5 pkt 7, nie może być krótszy niż miesiąc ani dłuższy niż 6 miesięcy, licząc od dnia doręczenia wyniku kontroli”

Uwagi: Biorąc pod uwagę, że może się okazać, że ewentualne nieprawidłowości, które zostaną zidentyfikowane przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej w toku przeprowadzonej kontroli wykonywania przez operatorów platform obowiązków sprawozdawczych, będą mogły zostać usunięte jedynie w toku prac programistycznych, to określenie maksymalnego terminu na usunięcie nieprawidłowości w postaci 6 miesięcy może okazać się nierealistyczne i niemożliwe do dotrzymania.

Rekomendacje: Zakreślenie w przepisie jedynie minimalnego okresu, jaki może zostać wyznaczony na usunięcie nieprawidłowości. Termin maksymalny winien zostać określony dopiero po przeprowadzonej kontroli. Ewentualnie, rekomendujemy wprowadzenie zapisu, mówiącego, że w uzasadnionych przypadkach termin 6 miesięcy może zostać wydłużony przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

Art. 1 pkt 26) li a i b Projektu - Dział IIIA Rozdział 1, art. 91

Treść przepisu: „Art. 91 ust. 1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 89-90b nakłada Szef Krajowej Administracji Skarbowej, w drodze decyzji, w wysokości nie większej niż 1 000 000 zł.”

2. Ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w art. 89- 90b, Szef Krajowej Administracji Skarbowej uwzględnia rodzaj i zakres niedopełnienia obowiązku oraz dotychczasowe wykonywanie określonych ustawą obowiązków przez podmiot, na który jest nakładana kara pieniężna, a także wysokość jego całkowitego obrotu.”

Uwagi: W naszej ocenie kary pieniężne przewidziane dla operatorów platform, którzy nie dopełniają obowiązku raportowania są niewspółmiernie wysokie. Wprowadzie w porównaniu z poprzednimi wersjami Projektu maksymalna wysokość tych kar została obniżona i ujednoczona - z 5.000.000 zł do 1.000.000 zł, jednak nadal są one bardzo wysokie.

W sytuacji, gdy sprzedawca nie przekazał raportującemu operatorowi platformy wymaganych informacji lub są one nieprawidłowe lub niepełne, operator platformy nie będzie w stanie - bez swej winy - wywiązać się ze swoich obowiązków sprawozdawczych. Wówczas kara nie powinna być nakładana nawet przy braku wezwań i mimo zastosowania sankcji wobec sprzedawcy przewidzianych w art. 70o Projektu.

Rekomendacje: Postulujemy usunięcie z Projektu tak wysokich kar pieniężnych dla operatorów platform, przewidzianych w art. 91 Projektu, albo co najmniej ich zmniejszenie lub ograniczenie przez np. obniżenie maksymalnej wysokości kary pieniężnej oraz wyłączenie lub ograniczenie odpowiedzialności operatorów w przypadku, gdy ich działanie nie było celowe ani zawinione, a operator dochował procedur należytej staranności.

Zgodnie z art. 16 Projektu jego przepisy mają wejść w życie 1 września 2023 r. Jednakże operatorzy platform będą zobowiązani raportować dane za okres od 1 stycznia 2023 r. do 31 grudnia 2023 r. co oznacza, że już teraz powinni gromadzić wymagane informacje o użytkownikach, mimo że nie mają do tego żadnej podstawy prawnej. Sam ten fakt uzasadnia rewizję zaproponowanych kar.

W związku z powyższym e-Izba postuluje wprowadzenie okresu przejściowego obowiązywania nowych obowiązków sprawozdawczych, przewidujących całkowity brak odpowiedzialności raportującego operatora platformy, w tym brak kar pieniężnych, kar za wykroczenie lub przestępstwo karne skarbowe oraz brak sankcji wobec sprzedawców w przypadku naruszenia obowiązku raportowania, za cały pierwszy okres sprawozdawczy, tj. za rok 2023 r., nie tylko do dnia wejścia w życie przepisów Projektu,

PODSUMOWANIE

e-Izba ma istotne obawy co do rozszerzenia zakresu danych, które mają być gromadzone przez operatorów platform cyfrowych. Zgodnie z zaproponowaną treścią Projektu platformy będą zobowiązane do żądania informacji od wszystkich swoich użytkowników - sprzedawców, a nie tylko podlegających raportowaniu, co może mieć daleko idące negatywne konsekwencje. Zbyt restrykcyjne przepisy implementujące obowiązki sprawozdawcze z Dyrektywy DAC7 mogą działać odstraszająco na platformy cyfrowe działające w Polsce i sprzedawców korzystających z ich pośrednictwa. Mogą oni zdecydować o przeniesieniu swojej działalności do innych niż Polska krajów UE, które wdrożyły mniej restrykcyjne przepisy krajowe, nie wykraczające poza zakres Dyrektywy DAC7. Niezależnie od

tego, tak ukształtowany zakres danych wywołuje poważne wątpliwości z perspektywy RODO.

Z tego względu postulujemy, by Projekt nie przewidywał rozszerzenia obowiązków wynikających z Dyrektywy DAC7, ale implementował do krajowego porządku prawnego minimalny zakres przyjęty w tej Dyrektywie.

Negatywnie oceniamy również proponowane sankcje i kary pieniężne za niewypełnianie obowiązku raportowania oraz proponujemy ich dalsze złagodzenie.

Zdaniem e-Izby obowiązki sprawozdawcze przewidziane przepisami implementowanej Dyrektywy DAC7 mogą być bardzo trudne do wyegzekwowania w przypadku operatorów platform spoza UE (np. z Chin) **co negatywnie wpłynie na konkurencyjność polskich i unijnych podmiotów w stosunku do sprzedawców spoza UE.**

Z wyrazami szacunku,

Patrycja Staniszevska
Prezes Zarządu
Izby Gospodarki Elektronicznej

poświadczenie złożenia podpisów i pieczęci elektronicznych

Certyfikat dla dokumentu o Autenti ID: cf431f29-b3ba-4736-9a33-a6ea02cf8a9f
utworzonego: 2023-06-01 17:51 (GMT+02:00)

